

KNJIGA PROROKA AVDIJA

GLAVA 1

Utvara Avdijeva. Ovako veli Gospod Gospod za edomsku: ^usmo glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima: Ustajte, da ustanemo na nju u boj.

1:2 Gle, u~ini}u te malim me|u narodima, bi}e{ vrlo prezren.

1:3 Ponos srca tvog prevari te, tebe, koji `ivi{ u raselinama kamenim, u visokom stanu svom, i govori{ u srcu svom: Ko }e me oboriti na zemlju?

1:4 Da podigne{ visoko kao orao i me|u zvezde da metne{ gnezdo svoje, odande }u te oboriti, govori Gospod.

1:5 Kako si opljenjen?! Da su do{li k tebi kradljivci ili lupe`i no}u, ne bi li pokrali koliko im je dosta? Da su do{li k tebi bera~i vinogradski, ne bi li ostavili pabiraka?

1:6 Kako se pretra`i Isav, kako se na|o{e potaje njegove!

1:7 Do granice te odvedo{e svi koji behu s tobom u veri, prevari{e te i nadvlada{e te koji behu u miru s tobom; koji jedu hleb tvoj podmetnu{e ti zamku, da se ne opazi.

1:8 U onaj dan, govori Gospod, ne}u li pogubiti mudre u zemlji edemskoj i razumne u gori Isavovoj?

1:9 I tvoji }e se junaci upla{iti, Temane, da se istrebe pokoljem svi iz gore Isavove.

1:10 Za nasilje u~injeno bratu tvom Jakovu pokri}e te stid i istrebi}e{ se zasvagda.

1:11 Onaj dan, kad ti staja{e nasuprot; onaj dan, kad inostranci odvo|ahu u ropstvo vojsku njegovu,

i tu|inci ula`ahu na vrata njegova i bacahu `reb za Jerusolim, be{e i ti kao koji od njih.

1:12 Ali ti ne treba{e gledati dana brata svog, dana, kad se odvo|a{e u tu|u zemlju, niti se radovati sinovima Judinim u dan kad propadahu, niti razvaljivati usta u dan nevolje njihove.

1:13 Ne treba{e ti u}i na vrata naroda mog u dan pogibli njihove, ne treba{e da i ti gleda{ zlo njihovo u dan pogibli njihove, ni da se dohvata{ dobra njihova u dan pogibli njihove.

1:14 Niti treba{e da stane{ na rasputicu da ubija{ be`an njihovu, niti da izdaje{ onih koji osta{e u dan nevolje.

1:15 Jer je dan Gospodnji blizu svim narodima: kako si ~inio, tako }e ti biti, plata }e ti se vratiti na glavu tvoju.

1:16 Jer kao {to ste vi pili na svetoj gori mojoj, tako }e piti svi narodi vazda, pi}e, i `dre}e, i bi}e kao da ih nije bilo.

1:17 A na gori }e Sionu biti spasenje, i bi}e sveta, i dom }e Jakovljevi naslediti nasledstvo svoje.

1:18 I dom }e Jakovljevi biti oganj i dom Josifov plamen, a dom Isavov strnjika; i razgore}e se na njih, i spali}e ih; i ne}e biti ostataka domu Isavovom, jer Gospod re~e.

1:19 I nasledi}e jug, goru Isavovu, i ravnicu, Filisteje; i nasledi}e polje Jefremovo i polje samarijsko i Venijaminovo i Galad;

1:20 I zarobljena vojska sinova Izrailjevih nasledi}e {ta je bilo hananejsko do Sarepte; a roblje jerusalimsko, {to je u Sefaradu, nasledi}e ju`ne gradove.

1:21 I izbavitelji }e iza}i na goru Sion da sude gori Isavovoj, i carstvo }e biti Gospodnje.